

29-6, Οι Πρωτοκορυφαίοι

Γράφει ένας σοφός ιεράρχης της Εκκλησίας μας ότι οι διάφορες θεωρίες και ιδεολογίες μάλλον εξελίσσονται παρά στρέφονται προς τις πηγές τους. Δεν ισχύει, όμως, αυτό για το Χριστιανισμό. Διότι εκεί, στις πηγές, στέκει Εκείνος, «χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας», ο Χριστός, η αναλλοίωτη Αλήθεια, και Τον ακολουθούν οι άγιοι Απόστολοι. Πρώτοι ανάμεσά τους οι κορυφαίοι Πέτρος και Παύλος. Σ΄αυτούς τους γνήσιους μαθητές τού Χριστού, στη ζωή και στο κήρυγμά τους, ας εγκύψουμε με πνεύμα μαθητείας. Ο λόγος τους είναι σοφός, χαριτωμένος και πάντα επίκαιρος.

Καταρχήν, όλο το έργο τους είναι μιά διαρκής μαρτυρία τού Θεανθρώπου Χριστού, καθώς προβάλλει Εκείνον ως το τέλειο πρότυπο τού ανθρώπου. Τους ακούμε από τα βάθη των αιώνων να διαλαλούν: «Μιμηταί μου γίνεσθε καθώς καγώ Χριστού», (*Α΄ Κορ. ια΄ 1*). Ο Απόστολος των εθνών γράφει για τους χριστιανούς όλων τών εποχών: «Εί τις εν Χριστώ καινή κτίσις» και ο απόστολος Πέτρος συμπληρώνει: «κατά τον καλέσαντα υμάς άγιον και αυτοί άγιοι εν πάση αναστροφή γενήθητε», (*Α΄ Πέτρ. α΄ 15*). Ο αληθινός Χριστιανός δεν είναι απλώς ένας «καλός» άνθρωπος, αλλά βιώνει με όλη του την ύπαρξη το «προσκλητήριο αγιότητας» τών Αποστόλων: «... ίνα γένησθε άμεμπτοι και ακέραιοι, τέκνα Θεού αμώμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης... ως φωστήρες εν κόσμω». Μα μπορεί κανείς να αγιάσει σήμερα, στην εποχή της σαρκολατρίας, της μόδας, του άγχους, της απληστίας; Ναι, λέγει ο απόστολος Πέτρος, εάν καταθέσετε τον αγώνα και τη θέλησή σας, ενθυμούμενοι κάθε στιγμή ότι «το πολίτευμα ημών εν ουρανοίς υπάρχει», τότε «τελείως ελπίσατε», ελπίσατε χωρίς τον ελάχιστο δισταγμό, πως θα λάβετε τη Χάρη του Θεού, που θα αναπληρώσει κάθε σας έλλειψη.

Άσβεστη φλόγα πίστεως και αγάπης διακατείχε τους Πρωτοκορυφαίους. Ο απόστολος Πέτρος είναι «η ασάλευτη πέτρα της πίστεως», πρότυπο για μας θάρρους, τόλμης και ομολογίας της πίστεως, κάτι που φθίνει στις μέρες μας. Η δε ζωή του αποστόλου Παύλου είναι μία διαρκώς θυσιαζόμενη αγάπη, «τοις πάσι τα πάντα». Συχνά ο απόστολος Παύλος γράφει για όλους τους συναγωνιστές του Χριστιανούς: «...την αυτήν αγάπην έχοντες, σύμψυχοι, το εν φρονούντες, αλλήλους ηγούμενοι υπερέχοντες εαυτών... μη τα εαυτών έκαστος σκοπέιτε, αλλά τα ετέρων...» (*Φιλιπ. Β΄*) και ο απόστολος Πέτρος: «ομόφρονες, συμπαθείς, φιλάδελφοι, εύσπλαχνοι, μη αποδίδοντες κακόν αντί κακού...», (*Α΄ Πέτρ. γ΄*). Πόσο ελέγχει την εποχή μας το πνεύμα της αδελφοσύνης, της άμιλλας, της διακονίας, της ανιδιοτέλειας, πού στέλνει το μήνυμά του σαν σάλπισμα εγερτήριο στη σημερινή παγκόσμια πνευματική και ηθική κατάπτωση; Οι Απόστολοι μας καλούν να αντιδράσουμε στην αρρωστημένη φιλαυτία μας και να γίνουμε από Σαύλοι (=ζάλη, εξαιτίας του μίσους προς τους πλησίον μας) Παύλοι (=ανάπαυλα, ανάπαυση για τους αδελφούς μας).

«Δούλος Ιησού Χριστού» ήταν ο αγαπημένος τίτλος των Αποστόλων. Ταπεινοί διάκονοι και υπηρέτες τού Κυρίου και τών πιστών, ποτέ δεν επεδίωξαν τιμές, πρωτεία, εξουσίες. «Ουκ εγώ, αλλ΄η χάρις του Θεού η σύν εμοί» τόνιζε με έμφαση ο Παύλος εκείνον τον καιρό αλλά και σήμερα ως αντίβαρο στην αυτάρκεια και την αυθάδεια του σύγχρονου ανθρωποκεντρισμού.

Αγρυπνοι συνιστά να είμαστε ο απόστολος Πέτρος, γιατί "ο διάβολος περιπατεί ζητών τίνα καταπήν", (*Α΄ Πέτρ. ε΄ 8*)

σα να βλέπει προφητικά τα πλήθη των θυμάτων τών συγχρόνων αιρέσεων, ειδωλολατριών, μαγειών κ.λπ. Στους θλιμμένους αδελφούς δίνει κουράγιο και ελπίδα, που πηγάζει από την Ανάσταση του Χριστού, ενώ ο απόστολος Παύλος παράλληλα απευθύνει το χαιρετισμό: «Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε, πάλιν ερώ χαίρετε» και συνεχίζει: «η ειρήνη του Θεού φρουρήσει τας καρδίας υμών» (*Φιλ. δ΄*). Ως αντίδοτο για τήν αγχωτική κοινωνία μας γράφει: «μηδέν μεριμνάτε» (με αγωνιώδη φροντίδα), παραδίδοντας πρώτος αυτός τη ζωή του στην πρόνοια του Θεού και λέγοντας: «το θέλημα του Κυρίου γενέσθω» (*Πράξ. κα΄ 14*) μπροστά στις πολλές δοκιμασίες.

Οι μεγάλοι Ποιμένες της Εκκλησίας Πέτρος και Παύλος, οι Απόστολοι, οι θεολόγοι, οι ασκητές, οι στύλοι τού χριστιανικού πολιτισμού, οι ακάματοι εργάτες του Ευαγγελίου, απευθύνουν ιδιαίτερη πρόσκληση προς όλους μας: να αφήσουμε τη νωθρότητα, τήν παθητικότητα και τήν ανοχή μας στό ρεύμα της αμαρτίας, πού μας παρασύρει, ως πρόσωπα, ως Έλληνες, ως κατοίκους της πολύπαθης γής μας, ώστε πολιτευόμενοι με ιερό ζήλο και ενθουσιασμό, «θερμοί» και όχι «χλιαροί», να μεταμορφωθούμε, να αναγεννηθούμε και μαζί τους να ομολογήσουμε: «*ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός*». Εμπνευστές μας εκείνοι. Πρότυπό μας Εκείνος...

ΑΠΟ ΤΗΝ Ι. ΜΟΝΗ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ, ΠΗΛΙΟΥ, http://www.imd.gr/html/gr/section01/media/pl_irophorisis/2004/0506.htm

Θεία Λειτουργία (ο Χορός).* *Ι. Εύλογημένη ή βασιλεία τού Πατρὸς.../ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον* (^{12ῆ13}). */ Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν. στίχος α΄. ...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς(3)./.*Κύριε, ἐλέησον (²). */ Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοι, Κύριε./ Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ἥ...), ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα (3).* Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστῷ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς./** Κύριε ἐλέησον (²). */ Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Ἀπολυτίκιον/(ἐὰν εἶναι ἓνας ἱερεύς:) ὁ ἀχορός: Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. 25-7, 9-12, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε, Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἀννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, καίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμόν ἀιμακάριστε.ΗΧΟΣ Γ΄. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ. Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατὴρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ/ Κύριε ἐλέησον./ Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(τρίς). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./(νε) Δύναμις. (αργά) Ἅγιος ὁ Θεός - Ἅγιος ἰσχυρός - Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. /ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/ Ἀλληλούια.*

Ἀλληλούια. Ἀλληλούια./ Καὶ τῷ πνεύματί σου./ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. / *ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [Κύριε ἐλέησον (γ΄) (⁸) (τὴν τελευταίαν ἅπαξ) / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(⁷) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(²)/ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (²).] Ἀμήν. Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, - ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι. / Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως _____ δορυφορούμενον _____ τάξεσιν. Ἀλληλουΐα (γ΄). _____/ Κύριε ἐλέησον.(⁵) / Παράσχου Κύριε(⁶)./ Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς./ Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν./ Καὶ τῷ πνεύματί σου./ Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον (*στὰ συλλείτουργα*: Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου)./ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Αποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν./ Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως./ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου./ Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. / Ἄξιον καὶ δίκαιον./ **Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὁ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. /** Ἀμήν. */ Ἀμήν./* Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν./ **Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.** */* Κύριε ἐλέησον./ Καὶ πάντων καὶ πασῶν. */ Ἀμήν. /* Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου./ [*Κύριε ἐλέησον (⁶). Παράσχου Κύριε (⁶)*] ἢ **Κύριε ἐλέησον(³)/**Σοὶ, Κύριε./ Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. */ Ἀμήν. /* Καὶ τῷ πνεύματί σου./ Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν./ Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουΐα.** (*Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασκόν με τὰ δικαιώματά σου...*)/ Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς*

ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὥς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου./ **Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῇ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.** / Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον ^(?)./Σοί, Κύριε./Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. **Εἷη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**(τρίζ)./(*Μετά πνευμάτων δικαίων...*)/Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον. /Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη./Ἀμήν.**ὅ,τι ειναι υπογραμμισμένο* *αλλάζει ενδεχομένως ἀπὸ Λειτουργία σε Λειτουργία. χρειάζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα ἔχει τον Απόστολο, τα τροπάρια, το Κοντάκιο κλπ.- και η οποία πρέπει να εκτυπώνεται μαζί με αυτήν την σελίδα. είμαστε ὀρθοι* *ὅταν, ο ιερέας μας ευλογει (κλίνουμε και την κεφαλή), ὅταν μας θυμιάζει, ὅταν περνάει ἀπὸ μπροστά μας το Ευαγγέλιο, ὅταν λέμε το “Πιστεύω” και το “Πάτερ ημων”.* (*πρότασις: ο Ὁρθρος μεταφέρεται στο εσπέρας, το πρωί η Θ. Λειτουργία αρχίζει αμέσως μετά την Προσκομιδή και την ανάγνωση της Θείας Μετάληψης. έχοντας την παρουσα φωτοτυπία ὅλοι γίνονται ψάλτες!!*) ***https://www.youtube.com/user/KERMENI (βλέπε πληροφορίες).***

Ἀκολουθία τοῦ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ (και Μνημόσυνο την Κυριακή)...Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... "Ὅτι Σοῦ ἐστιν...] ***Καὶ ψάλλουσι τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ'.**(ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...)* *Μετὰ πνευμάτων* *δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοί, φιλόνηρωπε. Εἰς τὴν κατάπανσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα...Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἑὶδην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν... Θεοτακίον. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπὸρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου.*

..... *στην Διακαινῆσιμο εβδομάδα ἀντί των ανωτέρω:* Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρων, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοις εν τοις μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.(3) Ἀναστάς ο Ἰησους ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμιν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

..... *Ἱερεὺς (Δ)· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἀναγνώστης Κύριε, ἐλέησον.... **(ΘΥΜΙΑΖΩΝ ΚΑΙ ΨΑΛΤΑ)** Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία αὐτοῦ, [αὐτῆς, αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ')....*

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ γ').....Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς+ Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορὸς· **Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορὸς· Σοί, Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς· Δέσποτα, πολυέλεε.... Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς θυμῇ καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἦχος πλ. α΄. Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθένε>, ψάλλεται τό· <Χριστὸς ἀνέστη>. Ὁ Διάκονος· **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἱερεὺς(λαβὼν ἕναν ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν)· + Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,... Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ Ἱερεὺς· Ἦχος βαρύς, Πλούσιοι ἐπτῶχευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δις.] ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).****

29-6, Σάββατον, Απόδοσις τῆς Πεντηκοστῆς, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, Ἀντίφωνον Α΄, Ἦχος β΄,Στίχ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

ὁ α΄ χορὸς Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νῦξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

ὁ β΄ χορὸς Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

ὁ α΄ χορὸς Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ὁ β΄ χορὸς Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄,Στίχ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

ὁ β΄ χορὸς, Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

ὁ α΄ χορὸς, Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ., Μνησθεὶη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαῦτωμά σου πιανάτω.

ὁ β΄ χορὸς, Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

ὁ α΄ χορὸς, Δόξα Πατρὶ... ὁ β΄ χορὸς, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,...

Ἀντίφωνον Γ΄,Στίχ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

ὁ α΄ χορὸς , Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλόνηρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

ὁ β΄ χορὸς Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

ὁ α΄ χορὸς Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Ζωὴν ῆτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

ὁ β΄ χορὸς Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἰσοδικὸν, ὁ α΄ χορὸς

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ᾄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...**ὁ β΄ χορὸς...ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.**

ὁ α΄ χορὸς, Ἦχος πλ. δ΄Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

.....

ὁ β΄ χορὸς, Απολυτίκιον.Ἦχος δ΄

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

.....

ΤΟΥ ΝΑΟΥ, Κοντάκιον ,ὁ β΄ χορὸς, Ἦχος πλ. δ΄

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διμερίζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Τρισάγιον. Ἀπόστολος (Β΄ Κορ. ια΄ 21–33, ιβ΄ 1-9). Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ΄ ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κάγώ. Ἑβραῖοί εἰσι; Κάγώ. Ἰσραηλιταί εἰσι; Κάγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κάγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρὶς ἐρῤαβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ΄ ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι, ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων -εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν- ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον -εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν- ὅτι ἠρπάγῃ εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρήτα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φεῖδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατάν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ΄ ἐμοῦ· καὶ εἵρηκέν μοι ᾽ Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ὕδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ΄ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

...Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Εἰρμὸς τῆς θ΄ὥδῆς ἦχος δ΄

Χαίροις ᾽Ανασσα, μητροπάρθενον κλέος.

᾽Απαν γὰρ εὐδίνητον εὖλαλον στόμα,

᾽Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.

Ἰλιγγιᾷ δὲ νοὺς ἅπας σου τὸν τόκον

Νοεῖν, ὅθεν σὲ συμφώνως δοξάζομεν.

...Κοινωνικὸν,ὁ β΄ χορὸς ἦχος βαρύς

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα.